18,– Ft

© Árkos Antal, 1985
Hungarian translation

ISBN 963 11 4067 9
Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Budapest
Felelős kiadó: Sziládi János igazgató
Kossuth Nyomda (841077), Budapest, 1985
Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Sulyok Magda
Műszaki vezető: Szakálos Mihály
Képszerkesztő: Gáspár Imre
Műszaki szerkesztő: Szántai Ágnes
146 000 példány
Terjedelem: 1,65 (A/5) ív. IF 5360

Richard Scarry

Ballábas mesék

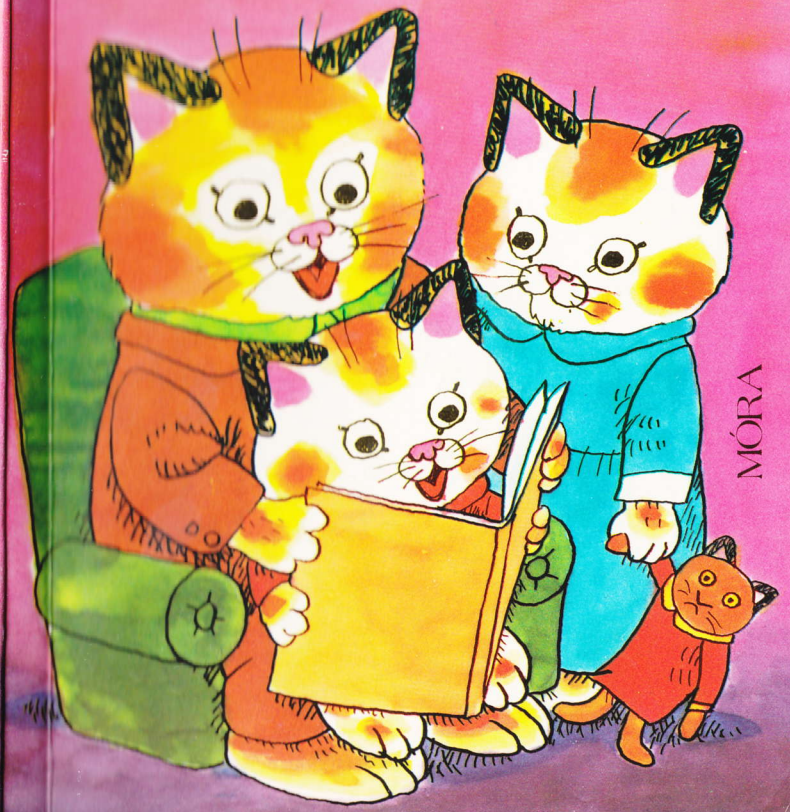

MÓRA

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Richard Scarry's Little Bedtime Book
© 1977 William Collins Sons and Co. Ltd.
© 1985 by Richard Scarry
All rights reserved

Fordította
ÁRKOS ANTAL

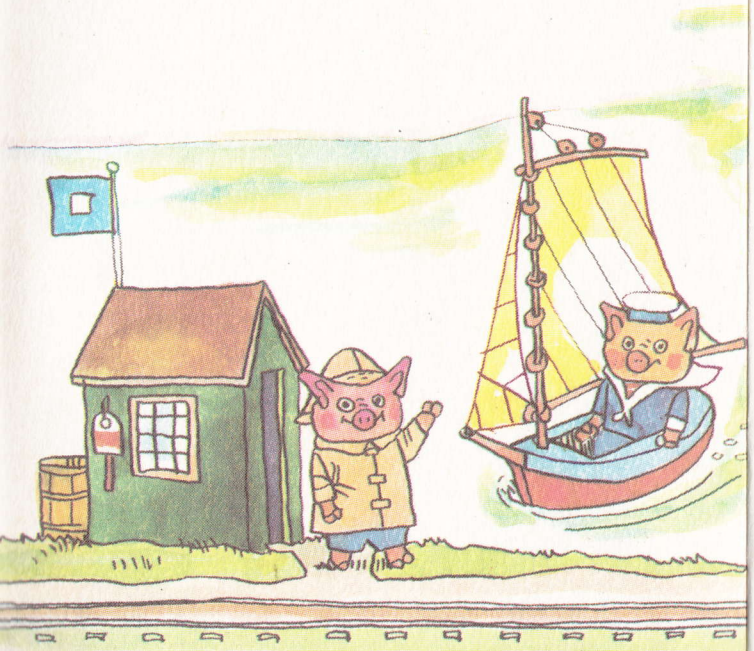

Richard Scarry

Ballábas mesék

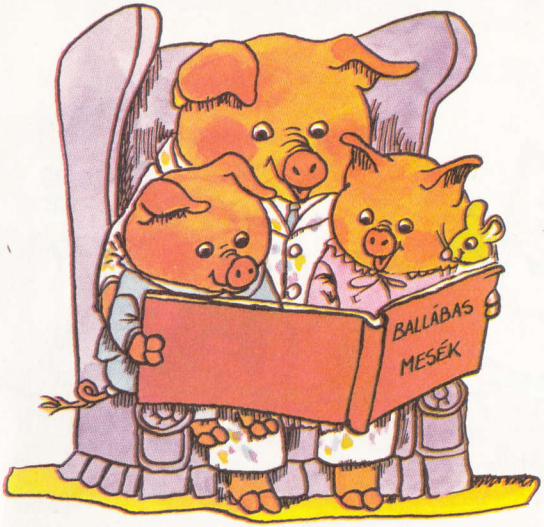

MÓRA

A HÁROM HORGÁSZ

Lali, a kukac, Cicó és Papi
horgászni indult.
– Aztán fogjatok ám halat! –
búcsúzott tőlük Mami.

Kis motorosukon hamar maguk mögött
hagyták a partot.
– Na, itt álljunk meg! –
mondta Papi.

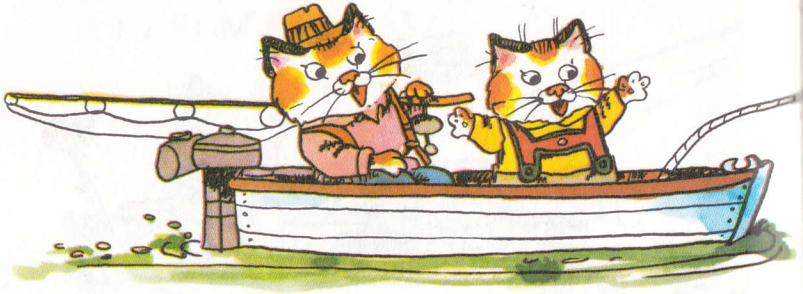

– Dobd ki a horgonyt, Lali! –
mondta Papi.
Lali kidobta a horgonyt
s vele együtt saját magát is!

Lali visszakecmergett, Papi pedig végre
elkezdhetett horgászni.

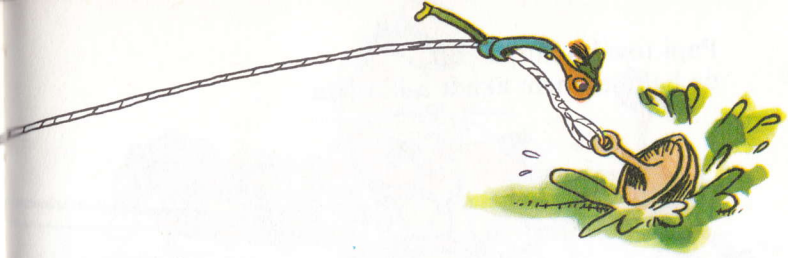

Fogott is rögtön egy rozoga biciklit.
De kinek kell hal helyett bicikli?!

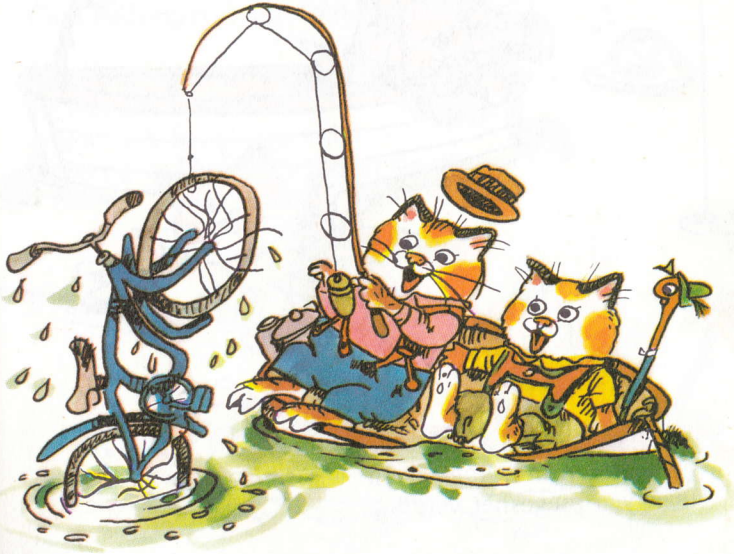

Papi tovább horgászott,
de hal csak nem akadt a horgára.

Zsupsz! – Cicó a vízbe pottyant.
Ki hitte volna, hogy ilyen
szégyen megeshet vele?!

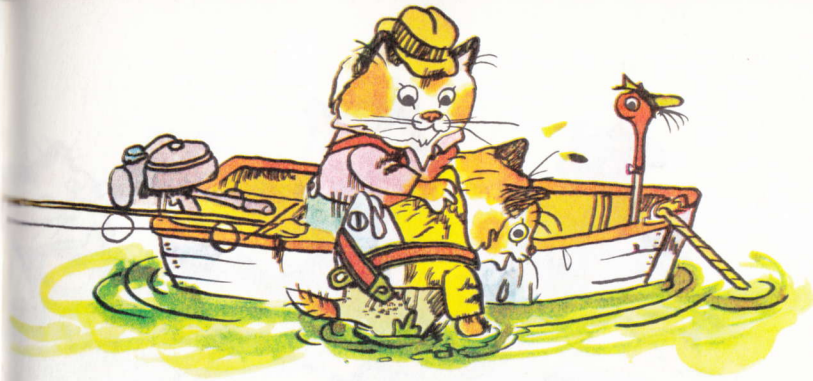

Papi kimentette Cicót. De ni csak!
Cicó nadrágjával egy szép halat fogott ki!

Papi még mindig nem fogott semmit.
El volt ám keseredve!
– Gyerünk haza! – mondta. –
Ebben a vízben egy árva hal sincs!

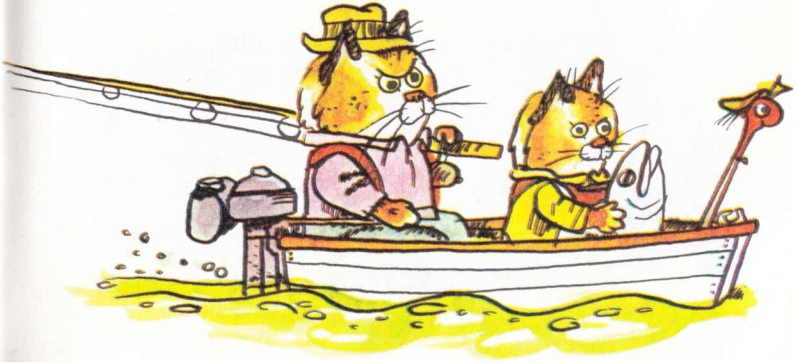

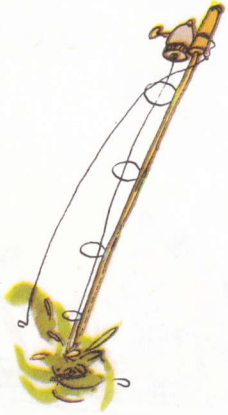

Éppen ki akart szállni
a csónakból, amikor megcsúszott,
és belezuttyant a vízbe.
Hű de pipás lett!

De miért ordít ilyen kétségbeesve?

Hogyne ordítana! Egy óriás hal kapta el a farkát,
s a vízbe akarta rántani.
Szerencse, hogy Papi olyan borzasztó erős!

Egyedül szegény Lali
nem fogott semmit.
De várjunk csak!
Lali levette a kalapját.

Na és mi volt alatta?
Egy kis hal. Bravó, Lali!

Lám-lám!
Micsoda nagyszerű horgászok ők!

Cin! Cin!

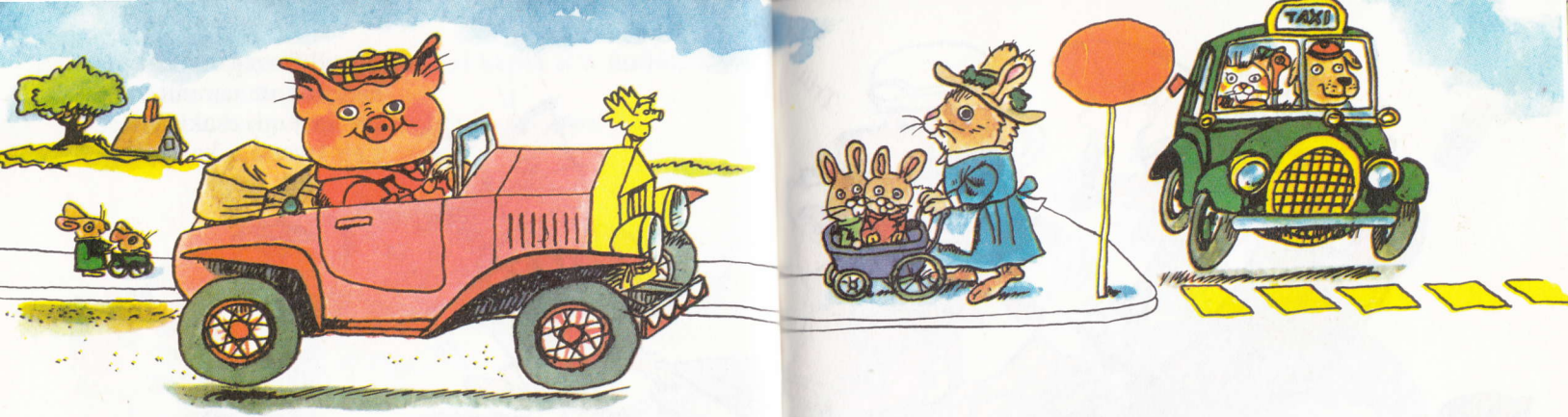

KAPZSI DEZSŐ MESTERKEDIK

Malac Peti végighajtott az utcán.
Vigyázz, előre nézz,
Peti!

Csakhogy Peti
nem nézett előre...
Meg is itta a levét.

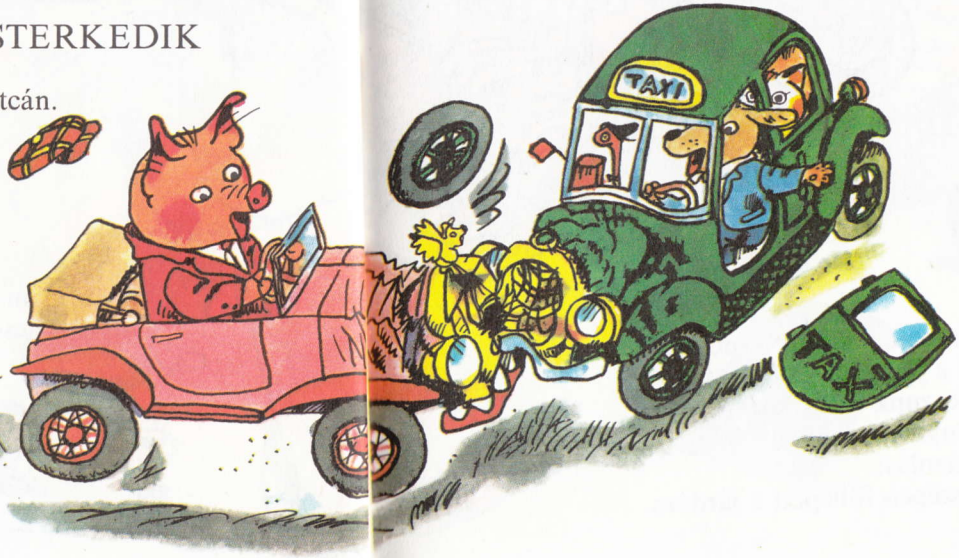

Szimat őrmester befutott a motorján.
– Mars föl a járdára! – kiáltotta. –
Nem vitatkozunk az út közepén!
Más se hiányzik nekem,
mint egy gázolás!
Mindenki szépen föllépett a járdára.

Épp jókor, mert máris a helyszínen termett Muki a földkotrójával.

– Jaj, ne haragudjatok! – mentegetőzött. – Az én hibám! Nem figyeltem . . .

Na, mindegy most már... Nyugalom, emberek!
Már jön is Kapzsi Dezső,
a kiváló autószerelő!

– Én mindent újjávarázsolok! –
harsogta Kapzsi Dezső. –
Egy hét múlva lehet jönni értük!

Kapzsi Dezső fölpakolta a két kocsit
meg a motorbiciklit, na meg a rengeteg
szétszóródott ezt-azt, és elvontatta.

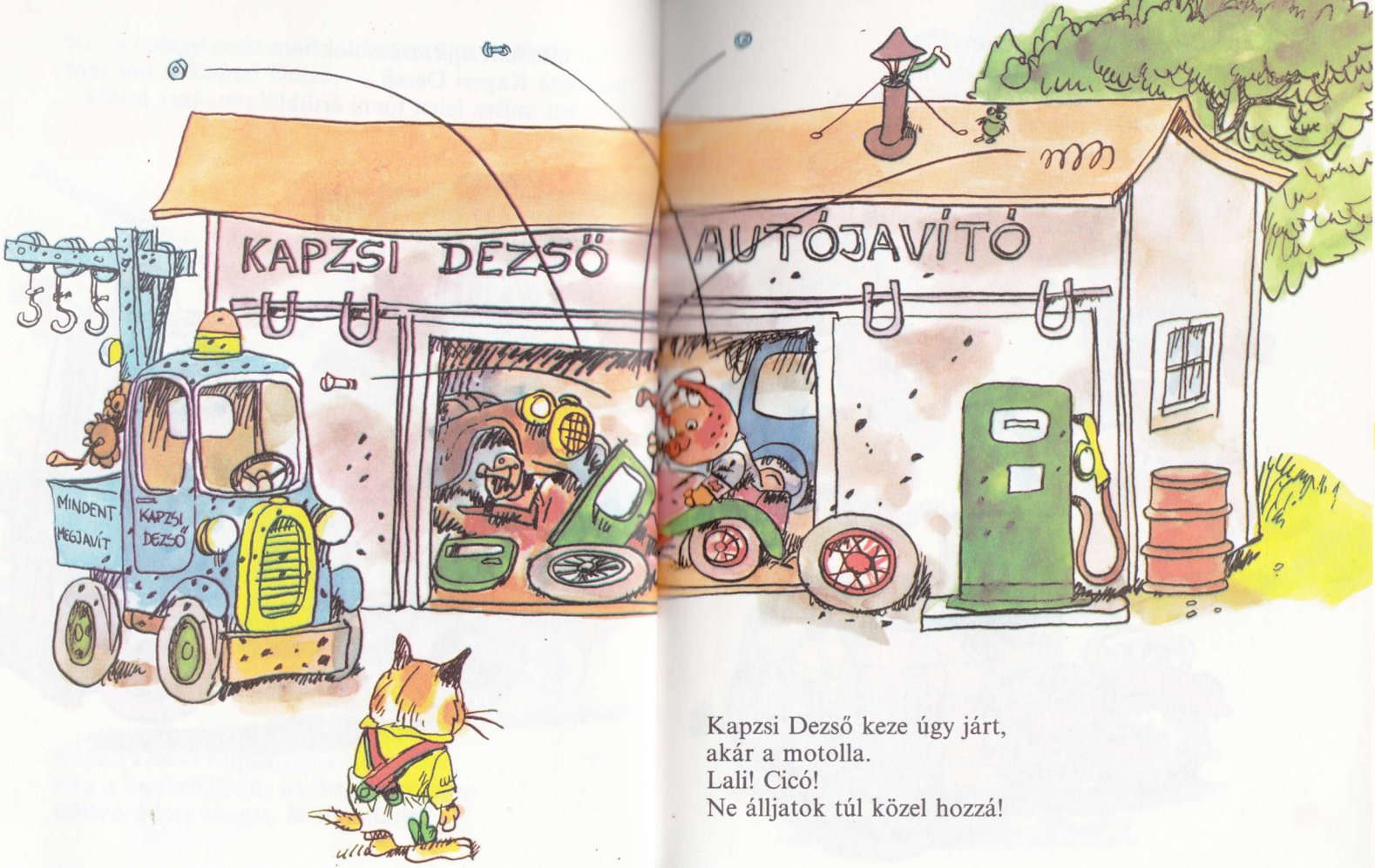

Kapzsi Dezső keze úgy járt,
akár a motolla.
Lali! Cicó!
Ne álljatok túl közel hozzá!

Kapzsi Dezső nem hazudott.
Csakugyan mindent újjávarázsolt.
Ördög tudja, mit csináltál, Kapzsi Dezső,
de mintha összekeverted volna
a három járgányt!

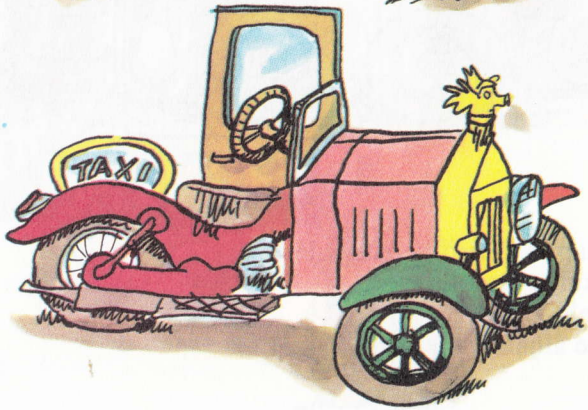

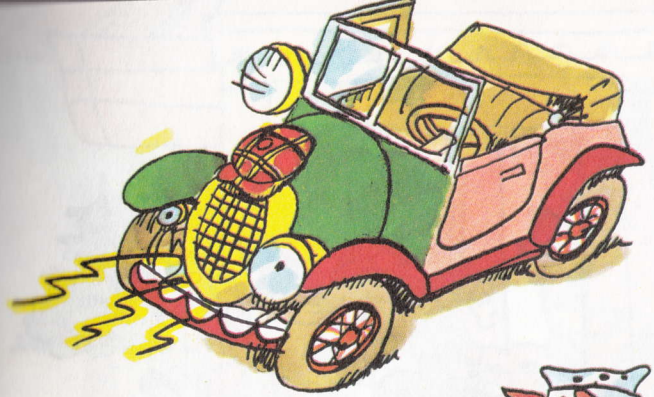

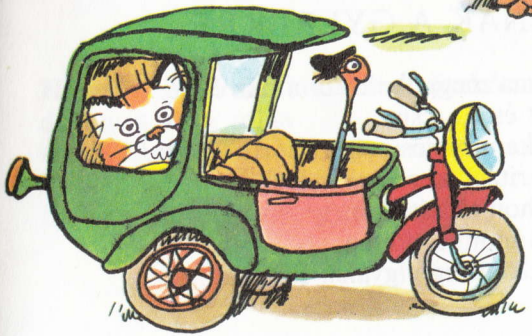

VIGYÁZNAK A GYEREKRE

Mackó mama megpillantotta a ház előtt
Alfit, Dolfit és Karcsit.
Kisietett a kapuba, és megszólította őket:
– Nagytakarítást szeretnék csinálni,
de nincs itthon tisztítószer,
ki kell szaladnom a boltba.
Nem akartok addig vigyázni Brumira?

Ha kicsit gondolkodott volna Mackó mama,
dehogyis bízta volna
erre a három jómadárra Brumikát!
Tudják is azok,
hogyan kell vigyázni egy gyerekre!

Alfi, Dolfi és Karcsi örömest
kapott az ajánlaton, hogy szórakoztassa
Brumit, míg Mackó mama távol van.

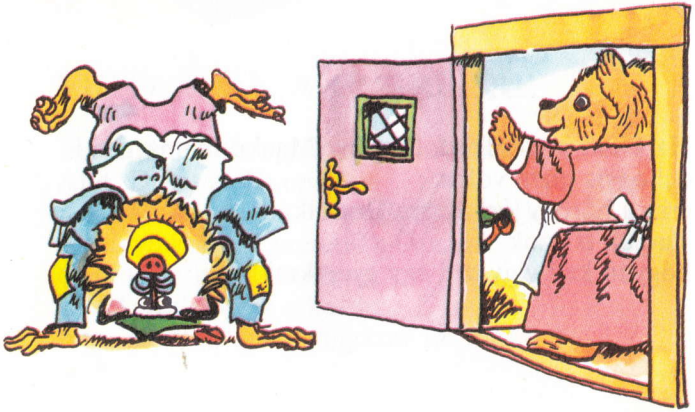

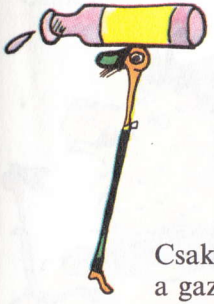

Csakhogy a játszadozást hamar megunták
a gazfickók.
– Van egy ötletem – mondta Karcsi. –
Süssünk piskótát!
(Ó, szegény Mackó mama,
ha ezt sejtette volna!)

Miután minden hozzávalót
összekevertek, a masszát
beleöntötték a tepsibe.

(Elhiszitek,
hogy tudták,
hogyan kell
piskótát csinálni?!)

Ezután letelepedtek a konyhaasztal mellé,
és lesték, mikor sül meg a piskótatészta,
de az csak szortyogott-fortyogott a sütőben.
Csak nem akar szétrobbanni az egész?

Egyszer csak bumm!
A sütőajtó kinyílt,
és a tészta, mint a láva,
kilövellt.
FUSSUNK! FUSSUNK! SZALADJUNK!

Lali egyből a telefonhoz
rohant.
– SEGÍTSÉG! – kiáltotta
bele a kagylóba. –
A piskótatészta
elöntötte a házat!
Elmerül a házunk!

El az útból!
Jönnek a tűzoltók!

Nemsokára egy csepp sem maradt a ragadós tésztából. A tűzoltók megtisztították a terepet.
De ni csak, ki jön ott?
Hát ki más, mint Mackó mama.
Gyerünk, emberek!

És nekiláttak rendbe tenni a házat, hogy mindent úgy találjon Mackó mama, ahogyan hagyta.
Bizony kapkodhattak!

– Még soha nem láttam ilyen szépnek
a házam! – lelkendezett Mackó mama. –
Ezt most megünnepeljük!
Kinek van kedve piskótát csinálni?

– Jobb lesz, ha drága jó
Mackó mama csinálja – szólt közbe Lali.
Így is történt!
És mindenki boldogan ette
a finom piskótát a ragyogóan tiszta házban.

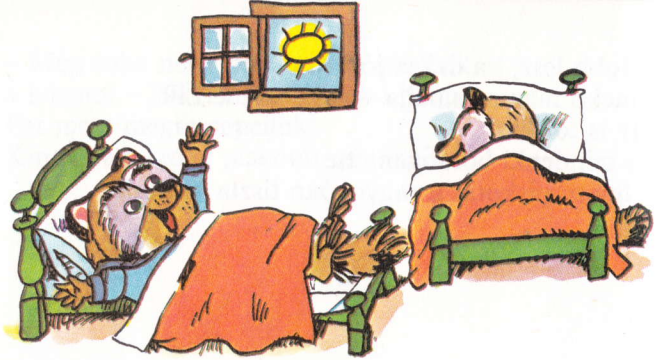

EGY BALLÁBAS NAP

Mosómaci kinyitotta a szemét.
– Ébredj, anyukám! – mondta. – Úgy látszik, szép napunk lesz!

Megnyitotta a vízcsapot. Le is tört mindjárt.
– Hívd a szerelőt, anyukám!

Leült reggelizni.
Mosómaci szénné égette a pirítóst.
„Anyukám" odaégette a szalonnát.

– Estére hozzál valami ennivalót! – mondta Mosómaciné.
Mosómaci bólintott, kinyitotta az ajtót, és az rögtön a kezében maradt.

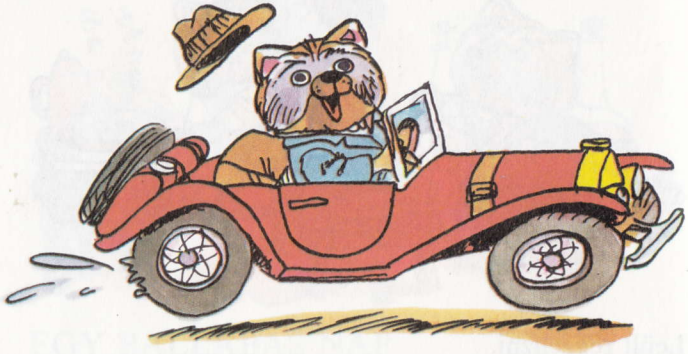

Ahogy Mosómaci végighajtott az utcán,
egyből kilyukadt a gumija.

Miközben cserélte a kereket,
elrepedt a nadrágja.

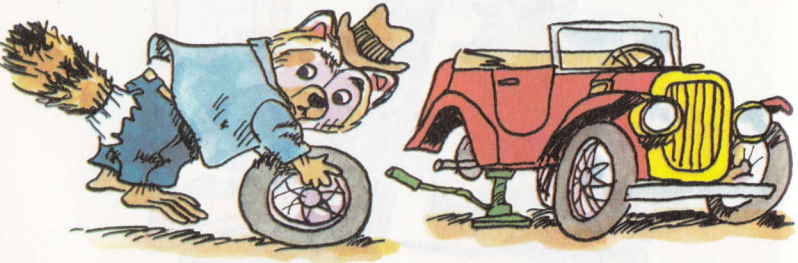

Újra elindult, ekkor meg fölforrt
a víz a hűtőjében. A motor leállt.

„Majd gyalog megyek” – gondolta.
A szél ekkor elkapta a kalapját.

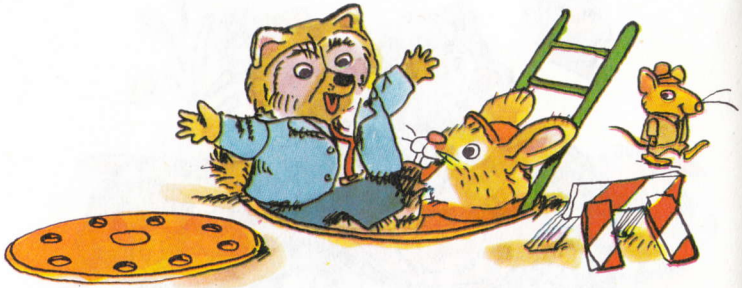

Ahogy futott a kalapja után,
belezuhant egy nyitott vízaknába.

Miután kikecmergett, nekiszaladt
egy lámpaoszlopnak.

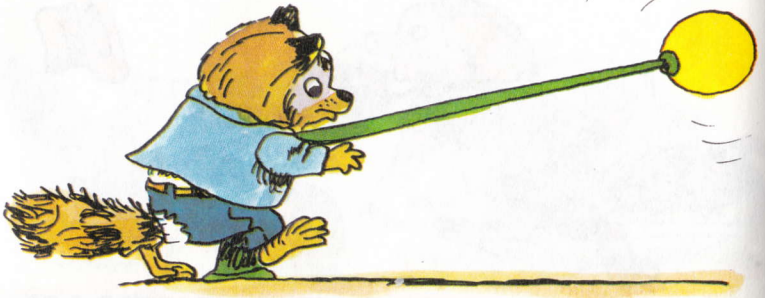

A rendőr alaposan lehordta
az elgörbített oszlopért.
„Jobban kell vigyáznom” – gondolta.

– Még hogy ez egy szép nap! – sóhajtotta.

Csakhogy nem nézte,
hova lép.

Aztán úgy fellökte Nyuszit,
hogy az kiborította a kosár tojást.

Most egy másik rendőr förmedt rá,
hogy miért szemetel a járdán.

„Legjobb, ha mindjárt
hazamegyek – gondolta
Mosómaci –,
ma nagyon
rám jár a rúd,
az áldóját!”

Épp akkor érkezett haza, amikor a szerelő
távozni készült. Egész
nap a csőtörés helyét kereste,
de nem találta.
– Majd holnap visszajövök! – mondta.

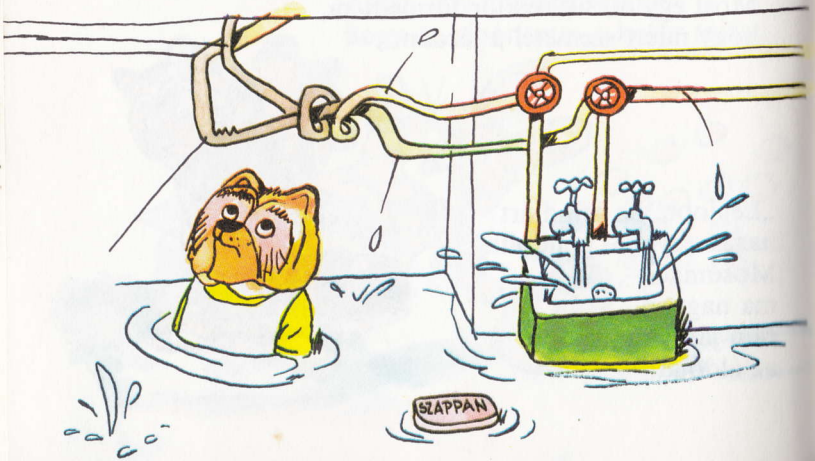

Mosómaciné megkérdezte férjétől,
hozott-e haza valami ennivalót, ahogy
megbeszélték, mert már meg akarta főzni
a vacsorájukat.

Hát persze hogy nem hozott semmit,
így aztán ehettek ecetes uborkát vacsorára.

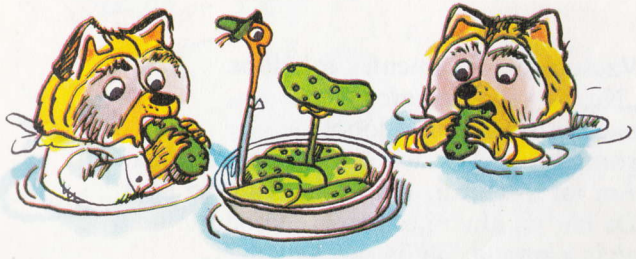

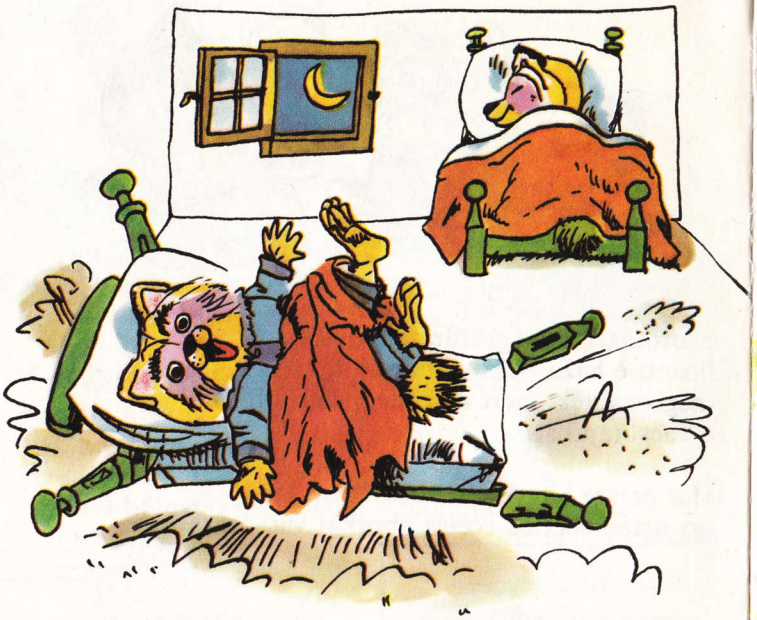

Vacsora után fölmentek a hálóba.
„Na, itt végre nyugtom lesz,
ma kicsit sok volt a jóból” –
gondolta Mosómaci, és bebújt az ágyába.
Ám mi történt megint? Leszakadt az ágy!
De hát jól aludni és szépet álmodni
akár a puszta földön is lehet!